

Основна школа
"Данило Зеленовић"
Новосадска 1, 21214 Сириг
Тел./факс: 021/849-018
E-mail: sirig@neobee.net
Web site: www.danilozelenovic.edu.rs

СВИТАЊА

Листученика ОШ "Данило Зеленовић" Сириг

јун 2009.

САДРЖАЈ

О ПРОЈЕКТУ „ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА“	3
ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ	4 - 6
ПАРК ПРИРОДЕ „ЈЕГРИЧКА“	7
МАСЛЕНИЦА, КАНЦЕЛАРИЈА ЗА МЛАДЕ	8
АНКЕТА	9
РЕЗУЛТАТИ СА ТАКМИЧЕЊА	10
ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ	11
ИНТЕРВЈУ СА ДУШАНОМ ПРОДАНОВИЋЕМ	12
ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ	13 - 15
ФИЛМ	16
МУЗИКА	17
СПОРТ У НАШОЈ ШКОЛИ	18
ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ	19
ФОТОГРАФИЈЕ СА ЕКСКУРЗИЈЕ	20
ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ	21

Чланови редакције: Марина Мијатовић, Милован Николић, Кристина Весков, Гордана Ђурчић, Биљана Егељић, Ања Тасовац, Радмила Шумарунић, Исидора Ћирић, Мирјана Николић, Нада Шведић, Драгана Кисин и Ивана Трбојевић.

Руководилац и организатор редакције: наставник Жико Николић

О ПРОЈЕКТУ „ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА“

У разговору са педагогом школе Иваном Карановић открили смо нешто више о пројекту „Школа без насиља“

- Какав је то пројекат “Школа без насиља”?

- „Школа без насиља“ је пројекат који је покренуо УНИЦЕФ, 2005. године у сарадњи са Министарством просвете, спорта, здравља, Министарством за рад... Програм треба да подигне свест и код деце и код одраслих о томе шта је насилно понашање, како га препознајемо и како га превазилазимо, треба да допринесе и побољшању квалитета комуникације између самих ученика и наставника и учитеља.

- Зашто сте се баш одлучили за овај пројекат?

- Пошто су се школе које су прошле кроз пројекат изјавиле да су задовољне ефектима рада и да је атмосфера у школи много квалитетнија.

- Колико ће трајати пројекат?

- Програм траје две године.

- Из колико делова се састоји пројекат?

- Састоји се из 7 корака:

1. Ученици, наставници, родитељи и остали запослени у школи свесни су проблема насиља у школи.
2. Школа гради заштитну мрежу - елементи заштитне мреже су дефинисани.
3. Заштитна мрежа функционише уз јасне мере и поступке.
4. Утврђена је мрежа за упућивање сложенијих случајева према другим службама у заједници, успостављена сарадња са локалном заједницом.
5. Они који трпе насиље траже помоћ од заштитне мреже.

6. Мрежа пружа помоћ и онима који трпе насиље и онима који се насилно понашају, а начини помагања познати су и примењују се.

7. Ученици, родитељи и учитељи сматрају школу сигурним местом за децу!

- Ко из школског живота учествује у пројекту?

- Програм је намењен пре свега деци, међутим кроз програм пролазе сви запослени у школи, као и сви родитељи и чланови локалне заједнице.

- На који начин ће ученици учествовати у пројекту?

- Ученици ће у пројекат бити укључени кроз разне видове радионица, представа и предавања, дружења са вршњацима из других школа које су обухватиле пројекат.

- Који задатак ће имати особље школе?

- Особље школе ће морати да повећа будност и да нам укаже на проблеме када их приметите.

- Који је циљ?

- Циљ је спречавање и смањење насиља над и међу децом у школи.

- Да ли мислите да ће школа напредовати после овог пројекта?

- Надам се да ће и код нас као и у осталим школама ефекат бити позитиван и да ћемо овим програмом побољшати рад у школи и скренути пажњу свима на важност укључивања у акцију.

- Колики је проценат насиља у школи?

- Радил смо упитнике, анализирали стање и презентација резултата биће почетком следеће школске године.

- У случају да пројекат „Школа без насиља“ не успе, који ће бити ваш следећи корак?

- Немамо алтернативу, нисмо размишљали о следећем кораку јер чврсто верујемо да ће наша школа успешно проћи кроз цео пројекат.

Разговор водиле: Мирјана Николић V -2

Нада Шведић V -2

ČOVEK SAMO SRCEM DOBRO VIDI

Kada čovek gleda srcem,sve se vidi drugačije nego očima. Očima se može primetiti samo spoljašnji izgled koji ništa ne govori o čovekovim osećanjima niti o čudi. Naša najveća greška je u tome što najčešće rasuđujemo po spoljnom izgledu,a nikad ne obratimo pažnju na ono što naše srce zapaža i ono što njemu smeta ili prija. Prijatelji koje nađemo srcem su nam uvek najodaniji i najpouzdaniji. Oni nam uvek veruju tako da i mi njima treba da verujemo. Takva prijateljstva trebamo čuvati kao lampe, i od najmanjeg daška vetra da njihov plamen i sjaj nimalo ne bismo oštetili.

Na kraju,iako nas oči budu prve povukle,potrudimo se da zapitamo i naše srce za mišljenje jer bi nam to uvek moglo biti od pomoći da nađemo pravog prijatelja.

Duško Ožegović VII-2

Ljudi sada ne umeju da cene ono što imaju,ne umeju da čuvaju ono što vole,ne umeju više ni da vole. Ceo svet ,mnogo osoba i ostale stvari uglavnom gledaju samo spolja. Unutrašnjost im više nije ni bitna. Da,takva sam i ja ponekad bila,sada sam napokon shvatila neke stvari. Kada čovek vidi neku osobu koja mu se fizički ne sviđa,odmah počne da je ismeva i da daje neukusne komentare,ne mogu reći „komplimente“. Ali kada upozna tu osobu,shvati da je bolja od mnogih koje su mu se fizički sviđale,možda čak bolja i od njega samog. Često takve osobe znaju i da vole,za razliku od mnogih.

Moje mišljenje o tome je promenila baš jedna osoba koja mi se fizički nije toliko dopala,ali koju sam zavolela kao osobu, baš zato što sam je gledala srcem.

Nataša Rkman VII-2

Mi često propuštamo prilike,ali dok verujemo našem srcu,ne možemo napraviti velike greške. Prijatelji su nekako kao zvezde,ne vidimo ih stalno, ali znamo da su tu. Oni su osobe koje nas najlakše mogu povrediti,jer njima dajemo naše srce. Naše srce možemo posmatrati,recimo,kao papir. Prijatelji drže u svojim rukama taj papir i mogu ga zgužvati i baciti,ili ga mogu dobro čuvati. Pravi prijatelji će ga,naravno,dobro čuvati,dok će oni koji nam to nisu,nemarno baciti taj papir. Neki ljudi protraće svoj život u traženju mana drugim ljudima,dok bi trebalo da zaborave na mane i posvete se traženju vrlina. Niko nije savršen. Ljudi nisu savršeni,ali neki to zaboravljaju. Trebalo bi da budemo svesni našeg nesavršenstva i da probamo da ga popravimo. Neki ljudi kažu da se postaje savršen zahvaljujući nečijoj ljubavi. Zato pokušajte da zaslužite nečiju ljubav.

Mislim da niko ne pamti šta smo rekli ili učinili,ali da svi dobro pamte kako su se zbog nas osećali. Zato se trudite da se ljudi u vašoj blizini osećaju dobro.

Kristina Veskov VII-2

Srce nekad ume da odluči ili kaže nešto pametnije od uma. Naravno,ne kažem da je srce uvek u pravu,naprotiv,nije,ali je srce u većini slučajeva u pravu. Nijedno iskreno prijateljstvo nije sagrađeno bez ljubavi,jer srce je to koje nam je govorilo da je to prava osoba za naše prijateljstvo. Kakva bi prijateljstva bila bez ljubavi? Iskreno,verujem da bi bila grozna. Jer mi prijatelje prvo upoznamo srcem,pa tek onda očima i razumom. Jer, prijateljstvo je nešto najlepše na svetu,iako je pravih prijatelja jako malo. To je nešto što se uvek pamti,do kraja života. Zato treba prijatelje ili bilo koga drugog upoznati prvo srcem,pa tek onda očima, jer u tom slučaju ako bude krenulo loše,naše srce će patiti,a ne naše oči,

Moje iskreno mišljenje je da pre nego što o nekome donesete neki zaključak, pitajte vaše srce da li se slaže sa tim,i poslušajte ga jer dobro vidimo samo srcem. Tako ćete praviti mnogo manje greške,i posle se zbog te odluke nećete kajati!

Gordana Ćurčić VII-2

Најдража успомена

Свакоме од нас се десе неке битне ствари које нам заувек остају у сећању. Неке од њих су лепе, а неке баш и нису. Увек сам се трудила да заборавим све лоше, и да ми у сећању остану само лепе успомене. Моја најдража успомена је одлазак на концерт групе „Rebelde”. За ту групу сам први пут чула у истоименој серији. У појединим епизодама сам чула неке њихове песме и одмах су ми се допале. Када сам сазнала да ће та група гостовати у Србији, веома сам се обрадовала. Купила сам карте чим су изашле у продају, и неколико месеци сам нестрпљиво очекивала концерт. Коначно је дошао и тај дан. Концерт се одржао почетком септембра у „Београдској арени”. На концерт сам ишла с мамом. Из Новог Сада смо аутобусом, преко организованог превоза, кренуле у Београд. У аутобусу сам упознала две другарице, с којима се и данас дописујем. То је била само једна од многих лепих ствари које су ми се десиле те вечери. У арену смо ушле око седам сати увече, иако је концерт почео тек око пола девет. Унутра је била прилично велика гужва. Сви су били срећни и веома узбуђени, а на свим странама су се могли видети плакати са сликама групе. Пре наступа мама и ја смо се трудиле да што више приђемо бини. Тада још нисам могла да замислим да ћу већ на самом почетку концерта бити метар испред бине. Када се група појавила на бини, публика је почела неконтролисано да скаче и вришти од узбуђења. Концерт је започео са веселим и живљим песмама, а касније су на ред дошле и баладе. Све песме које сам те вечери чула су ми се веома допале. Неке од њих сам знала, а неке не. Свака песма је била испраћена посебном кореографијом. Осим што су им песме и кореографије били одлични, и они су заиста изгледали одлично и расположено. Цео наступ се одвијао много лепше него што сам могла да замислим. Публика је кроз цео концерт певала и играла, мада је у току последње песме, која носи назив по групи „Rebelde”, ситуација у арени била најживља и највеселија. Чланови групе су у току те песме били обучени у школске униформе, а током целог концерта су ми сви били близу, пошто сам била испред бине. Концерт је на мене оставио заиста сјајан утисак. Дуго после њега су ми у глави биле песме које сам те вечери чула, али осећај који сам тада имала никада нећу моћи да заборавим. Концерт ће заувек остати у мом срцу као најдража успомена.

Марина Мијатовић VII-1

Драги непознати друже...

6.6.2009.

Веома ми је драго што сам дошао до твоје адресе. Ја се зovem Милован Николић и живим у Сиригу. Ученик сам седмог разреда ОШ „Данило Зеленовић” и одличан сам ђак. Када немам обавеза у школи, највише волим да играм компјутерске игрице или да изађем и да се шетам. Другари и другарице из мог разреда су најбољи, али од свих ми је највећи пријатељ Марко Живковић. У слободно време, када не седим испред компјутера и не идем у шетњу, волим да читам занимљиве књиге којих по мени има врло мало.

Надам се да ће ово бити једно лепо пријатељство и да ћу те брзо упознати. Очекујем твој одговор

Пуно поздрава,

Мићко

П.С. Ово је моја адреса: Извиђачка 16 21214 Сириг

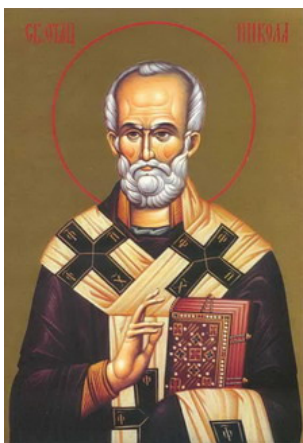
Светац - заштитник моје породице

Заштитник моје куће и породице је свети Никола. Он је заштитник мора и рибара.

У мом дому се посебно спрема свечана трпеза. Спремају се погача и кољиво. Тата и ја поранимо у цркву да их свештеник освешта. Са посебном радошћу се враћамо кући. Осећам задовољство јер је моја крсна слава баш свети Никола. У то време, мама полако завршава ручак. Износимо свећњак са украшеном свећом. Осети се мирис тамјана у кући док тата пали свећу и док чекамо госте. Вино се точи, песма се чује, посебна је атмосфера у кући. Волим да седим за столом и да слушам старе приче, шале и обичаје ...

Свети Никола чува моју породицу вековима. Традиција се преноси са колена на колена. Тог дана нам долазе пријатељи и родбина, људи које ја волим, а и они мене.

Радмила Шумарунић 6 - 2

Има један чуперак плави

Недавно сам читао лектуру „Плави чуперак”. Из те лектуре коју је написао Мирослав Антић посебно ми се допала песма „Плави чуперак”. Песма говори о љубави, односно о симпатији коју дечак осећа према девојчици. Читајући ту лектуру, ја сам схватио да и у мојој глави има један чуперак плави. Све сам се више и више удубљивао у песму, а дечака из песме сам замењивао са собом. У песми сам гледао себе како се пред симпатијом умудрим, удрвеним па мало, мало поцрвеним. Моја симпатија није Сања из шестог а, али је једнако деловала на мене као и на дечака из песме. Сутрадан сам у школи побркао ратове и ромбоиде и градове и пирамиде. Из рецитовања ове песмице добио сам оцену између двојке и тројке. То ми се дешавало јер и у мојој глави има један чуперак плави.

Александар Миловановић 7 - 1

Парк природе „Јегричка“

Јегричка је једина аутохтона река у Војводини. Појам аутохтона река означава да је то река која је настала сама, природним путем. Ова река настаје од две мање које се спајају код Деспотова и тако удружене праве Јегричку која тече поред Равног Села, Змајева, Сирига, Темерина, Госпођинаца и Жабља, до Тисе где се улива. На том путу она превали 65 километара.

У овим пределима су некада доминирали ритови и мочваре, док данас преовлађују пољопривредне површине. Због својих природних вредности Јегричка је 2005. год. стављена под заштиту као значајно природно добро. Успостављен је режим заштите II и III степена.

Од природних вредности, треба издвојити 76 биљних врста, 20 врста риба, а до сада је забележено 198 врста птица. Наравно не треба заборавити и ретке врсте гмизаваца и сисара.

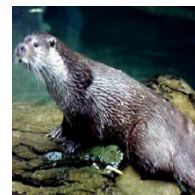
Бели локвањ

Мешинка

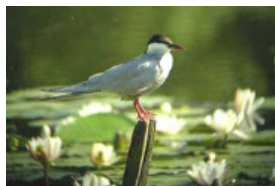

Барска корњача

Видра

Парк природе „Јегричка“ се налази на листи Међународно значајних станишта за биљке и птице (IРА и IВА подручје).

Белобрада чигра

Чапљица

Бели лабуд

Подручје са овако очуваним природним реткостима и прелепом природом која никога не може да остави равнодушним, представља изузетно место за одмор, рекреацију, едукацију и уживање. На делу слива Јегричке код Сирига, 28. октобра 2008. године, отворена је „Стаза здравља“ која може да се користи у рекреативне сврхе. У Војводини постоје само три овакве стазе. У уређењу стазе учествовали су општина Темерин, месна заједница Сириг, ловачко и планинарско удружење, као и ђаци наше школе.

Шетња стазом здравља

МАСЛЕНИЦА 2009.

Руси имају један диван обичај. Сваке године испраћају зиму на улицама градова и села, уз весеље, песме, игре и том приликом пеку палачинке. Тај обичај се зове „Масленица“. Основне школе у Војводини у којима се изучава руски језик су прихватиле тај обичај и сваке године организују „Масленицу“ у Новом Саду. Наша школа је ове године по трећи пут учествовала на „Масленици“. Представљали су је Дамјан Керкез (треће његово учешће), Душко Васић, Немања Чомић, Гордана Ђурчић и Уна Самац. Било нам је лепо и спремамо се за идућу годину.

Слободан Путић, професор руског језика

Канцеларија за младе

Општина Темерин је у петак 29. маја 2009. године, уз подршку Министарства омладине и спорта, а у складу са Националном стратегијом за младе, формирала Канцеларију за младе.

Тиме су створени услови за квалитетнији живот младих људи и њихово активно учешће у савременим токовима друштва. Канцеларија за младе у Темерину је 75. у Србији и налази се у улици Народног фронта 95. Кординатор је Ивана Јерков.

У присуству великог броја младих отварање Канцеларије за младе поздравила је Исидора Весков, регионални координатор из Министарства за омладину и спорт.

У име Скупштине општине и Општинског већа, говорили су председник општине Андраш Густоњ и Даница Шкријељ.

Анкета

Која је школа најпопуларнија?

Пред крај школске године када осмаци размишљају коју ће средњу школу уписати, и када остали ученици почињу размишљати на ту тему, у нашој школи смо урадили анкету „Која средња школа је најпопуларнија?“. Резултати су следећи:

1. Медицинска школа, Нови Сад - 24 гласа

Медицинска школа "7.април" у Новом Саду има регионални значај и традицију дугу 60 година.

Настава се одвија у 21 учионици опште намене и преко 10 кабинета за зуботехничаре, физиотерапеуте, фармацеуте, лаборанте и сестре-техничаре (медицинске, педијатријске, гинеколошко- акушерске) , 1 специјализованој учионици (компјутерска), козметичком салону и физкултурној сали Школа има библиотеку са читаоницом, медијатеку, савремену техничку опрему за мултимедијалну наставу и располаже спортским теренима за кошарку, одбојку, фудбал и атлетику.

Образовно-васпитни рад у школи изводи преко 100 наставника, међу којима је 7 доктора медицине специјалиста, 5 доктора медицине, 3 доктора стоматологије специјалиста, 4 доктора стоматологије, 61 професор, 25 виших медицинских сестара- наставника, а у наставу је укључено и преко 15 спољних сарадника, доктора медицине специјалиста. Школу карактерише и педагошко-психолошка служба, која је по стручности и раду позната у целој републици

2. Саобраћајна школа „Пинки” - 20 гласова

Школа је основана 1983. године. Школа успешно образује и оспособљава младе у току школовања. У наредним школским годинама школа намерава да прими 440 ученика на неки од следећих смерова: техничар друмског саобраћаја, возач моторних возила, наутички техничар, речни смер и техничар ПТТ саобраћаја

3. Карловачка Гимназија - 12 гласова

Школа је основана 1791. и веома је важна за српску просветну историју. У Карловачкој гимназији се данас успешно школују ученици на смеровима: класични језици (латински и старогрчки) и савремени језици (енглески, руски, немачки, шпански, италијански и француски)

4. Гимназија „Јован Јовановић Змај” - 12 гласова

Гимназија је основана 1731. године и представља најдугочевнију гимназију у нашој земљи. Данас се настава у гимназији обавља на четири смера: природно-математички, друштвено-језички, смер за обдарене ученике и спортско одељење општег смера)

Резултати са такмичења школске 2008/2009. године

СРПСКИ ЈЕЗИК	Општинско	окужно	остало
1.Катарина Дакић 8.раз	II место		
2.Ноџми Хусаг 8.раз	II место		
3.Марина Мијатовић 7.раз	I место	III место	
4. Биљана Егељић 6.раз	II место		
5.Нада Шведић 5.раз	II место		

МАТЕМАТИКА	Општинско	Окужно	остало
1. Душан Продановић 8.раз	I место	III место	I место на Архимедесу
2.Марина Мијатовић 7.раз	I место		
3.Јелена Шуња 4.раз	III место	II место	
4.Божидар Сивић 4.раз	II место	II место	
5.Мирјана Николић 5.раз.			Архимедесова похвала

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК	Општинско	Окужно	остало
1.Ноџми Хусаг 8.раз.	I место		

РУСКИ ЈЕЗИК	Општинско	Окужно	остало
1.Милица Вуковић 8.раз	II место		

ФИЗИКА	Општинско	Окужно	остало
1.Марина Мијатовић 7.раз.	I место		
2.Страхиња Кривокапић 6.раз.	III место		

ХЕМИЈА	Општинско	Окужно	Републичко
1.Марина Мијатовић 7.раз	II место	II место	
2.Кристина Весков 7.раз	II место		
3.Душко Ожеговић 7.раз	III место		
4.Душан Продановић 8.раз.	I место	II место	8. место. Трећи у практичном раду

БИОЛОГИЈА	Општинско	Окужно	остало
1. Душан Продановић 8.раз	I место		
2.Добрила Продановић 7.раз	III место		
3.Кристина Весков 7.раз	III место		

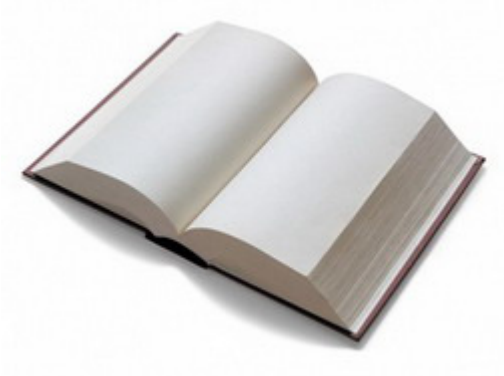
ГЕОГРАФИЈА	Општинско	Окужно	остало
1.Милица Наранчић 8.раз.	III место		
2.Гордана Анђелић 8.раз.	III место		

ИСТОРИЈА	Општинско	Окужно	остало
1.Недељко Мутлак 7.раз.	II место		
2.Нада Шведић 5.раз.	II место		

ОДБОЈКА	Општинско	Окужно	остало
1.мушка екипа	I место	III место	
2.женска екипа	III место		

КОШАРКА	Општинско	Окужно	остало
1.мушка екипа	III место		

ФУДБАЛ	Општинско	Окужно	остало
1.мушка екипа	II место		
2.женска екипа	III место		

ЈЕГРИЧКА

Нашу реку воле сви да гледају,
највише уживају док пецају.
Јегричка је река бистра,
рибе је воле јер је чиста.
Док реком вода тече,
мали мостић воду сече.
Најлепше је поред воде
док су ту беле роде.
Јегричка је дивна, бајна,
од љубави сва је сјајна.
Крај Јегричке нема бриге
ту су стигле добре рибе.
Наша је Јегричка миљеница
само да нема рибокрадица

Марија Бураи 3 - 1

КЊИГА

Ако пожелите књигу још неку,
идите лепо у библиотеку.
Празна је скоро полица моја
да ли то схвата дружина твоја?!

Док ми не врате све књиге моје,
ове ни за ког не постоје!
И нема места никаквој причи,
узмеш, а не вратиш, на шта то личи?!

Марија Васић 4 – 2

ПЧЕЛИЦЕ У ЦВЕТУ

Мала висибабa бела,
а око ње жуји и лети безброј пчела.

Зашто не могу руку да им пружим,
да са њима и цвећем могу да се дружим.

Кад у цвет улете, нико их не броји,
а кад излете, свако дете их се боји.

Снежана Гвозденац 4 - 1

БУБУЉИЦЕ

Знам да те је мало блам,
али немој кроз то сам,
увек има нека душа
која хоће да саслуша.

Не да коментарише и вређа,
не да ти окреће леђа,
већ да чује и да схвати
неког ко због нечег пати.

Уосталом цео свет
пролази кроз пубертет,
и то ништа страшно није
и не треба да се крије.

Марија Васић 4 – 2

МАЈ

Мај је месец кад пчелице крећу,
мај је месец кад уживам у цвећу.

На дрвећу у мају
вишње су зелене,
док не постану потпуно румене.

У мају пчелица опрашује цвет,
док остале пчеле сакупљају мед.

Мај месец је веома топао и леп,
да у њему ужива цео свет

Снежана Гвозденац 4 - 1

Интервју са Душаном Продановићем

- Како се осећаш као „Ученик генерације“?

- Срећан сам и осећам се као победник!

- Како си уредио простор у коме учиш?

- Учим у својој соби и уредио сам је тако да могу у сваком тренутку да нађем шта ми треба. Када треба нешто да учим све склоним и на сто ставим само књиге које су ми тада потребне.

- Када ти највише одговара да учиш, ноћу или дању?

- Све зависи јер када идем после подне онда устанем раније, око седам сати и учим до десет, а када идем пре подне онда учим током дана.

- Како се организујеш?

- Када дођем из школе мало се опустим уз музику, затим урадим десет до двадесет задатака, десетак минута се одморим уз музику па опет вежбавам задатке отприлике 45 минута. Онда поново одморим десет-петнаест минута. Све укупно учим отприлике два сата дневно и онда изађем напоље и играм кошарку, фудбал или гледам тв. Када легнем у кревет узем књигу и прочитам део неког градива или погледам задатке.

- Који су твоји приоритети?

- Школске обавезе су ми на првом месту.

- Омиљени предмет?

- Волим биологију и остале природне науке.

- Како се осећаш када си на такмичењу?

- Имам трему јер мислим да морам да победим, а и другу децу на такмичењу доживљавам као равне себи. Понекад помислим да су и бољи од мене.

- Зашто ти је важно да победиш?

- Зато што волим да будем најбољи у нечему и зато што мислим да ће ми та диплома користити у даљем школовању.

- Које такмичење је оставило највећи утисак на тебе и због чега?

- Иако ми је државно такмичење из математике у шестом разреду било прво, нисам био свестан његовог значаја па сам био опуштенији. Највећи позитиван страх и трему сам имао на државном такмичењу из хемије....

- На који начин си успео све да постигнеш и оствариш добре резултате?

- Тако што сам се добро организовао и радим свакодневно.

- Да ли би волео да си уместо такмичења имао више слободног времена и на шта би га потрошио?

- Не бих волео више слободног времена јер би ми било досадно. Волим да учим, вежбавам задатке...

- Да ли би могао да промениш нешто у понашању и да будеш још успешнији?

- Могао бих још више да учим.

- Да ли имаш неки хоби?

- Волим да пишем песме, играм фудбал, кошарку, тенис и стони тенис. Свирао сам и хармонику али више је не свирам.

- Који догађај ће ти остати у најлепшој успомени из ОШ?

- Екскурзија на Гучеву јер је тада цео разред први пут био седам дана заједно.

- Да можеш да будеш на месту неке познате личности кога би изабрао?

- Немам идола. Само бих волео да будем успешан и срећан.

- Коју школу планираш да упишеш и због чега?

- Уписаћу медицинску школу, стоматологију, јер бих волео да будем зубар, или фармацију.

- Како замишљаш себе за 10 година?

- Видим себе као дипломираног стоматолога који је запослен у Новом Саду у стоматолошкој ординацији и ради на томе да отвори приватну ординацију.

- Ко ти је био највеће подршка и ко је по твом мишљењу најзаслужнији за твоје успехе?

- Моја мама, зато што је она мој највећи критичар и највише ме подржава и мотивише.

- Душане, пуно ти хвала и срећно!

Интервју водила: Марина Мијатовић 7 - 1

ШТРЕБЕР

Има ђака који мисле
да је њихов цели свет,
Говоре ми да сам штребер
Кад добијем из српског пет.

Говоре ми да сам штребер
Зато што се мучим,
Јер не идем ја на фудбал
Зато што тад учим.

А ја волим да све знам,
Да се јављам стално молим,
Говоре ми да сам луд
Јер од добре старе вије
Да ја учим, више волим.

Фудбал, тенис, рукомет,
И спортова доста знам,
Свима буде јако криво
Када неког издриблам.

Криво им је како штребер
да у спорту победи.

Мисле да од књиге, свеске
Терен он ни не види.

Ал' ја видим,
Ја све знам.
Фудбал вежба
Кад сам сам.

Кад наставник каже
"време је за контролни",
Истог трена око мене
сви ми буду најбољи.

На контролном седе близу
Одмах поред моје клупе,
да им је да препишу
Све задатке моје групе.

Свима сам тад добар,
А касније као шугав,
Беже сви од мене.
На мој рачун сви се шале.
Кад им не кажем задатак,
Свима се тад жале . . .

ДУШАН ПРОДАНОВИЋ 8 - 2

ИМАМ ИДЕЈУ ДА ПРОМЕНИМ СРБИЈУ

Шта нам треба?
Ја бих рекла: фабрика за рециклажу.
Отпад је на све стране,
људи свугде смеће бацају и слажу.

Давимо се у баченом стаклу, теглама,
чеповима и флашама,
кесама од чипса, кутијама, старим
стварима и пластичним чашама.

Али људе баш брига за то,
они просто ни за шта не маре, бацају
смеће у реке, мора,
језера и баре.

Свако од возила ауспух има
и сви се гушимо у облаку дима.

Ни фабрике не помажу,
испуштају дим и бацају отпад,
у чишћењу земље одмажу.

Планета је у расулу,
нико не зна шта да ради
и Земљи је стварно криво
што нико ново дрвеће не сади.

И сви само причају,
свако своју политику води.

И кад деца помену чишћење планете,
само кажу: „Ма хајде, не изводи“.

Баш их брига за планету,
они уништавају сопствени дом.
Само пуше цигарете, трују ваздух
и бескорисним ратовима праве лом.

НОЕМИ ХУСАГ VIII – 2

Извештај о школској екскурзији

Петнаестог маја у осам сати у аутобус је ушло педесет шест ученика и пет наставника ОШ „Данило Зеленовић”,спремних за екскурзију. Циљ је био да обиђемо непознате крајеве,да сазнамо нешто више о Вуку Стефановићу Караџићу...Свима нам је било забавно,а забава је трајала од осам сати ујутру до пола девет увече.Кад већ спомињем да је било забавно,рећи ћу и где смо ми то били кад нам је већ било тако лепо.Прво смо отишли у Шабац у Градски музеј,онда у Тршић,где смо били у Вуковој кући.Ту је било најлепше.Затим смо отишли у манастир Тронушу и на крају смо обишли прелепу Бању Ковиљачу.На екскурзији је било дивно.Обишли смо све што смо планирали и свако место је било на свој начин занимљиво.

Ања Тасовац VI-1

Син и отац на пристаништу

Од свих приповедака које сам до сада прочитала,на мене је највећи утисак оставила приповетка „Све ће то народ позлатити”.Често постављам себи питање:„Зашто се ружни догађаји и ствари понављају?”.У овој приповетци је описан случај војника,казанцијиног сина,који је у рату остао без руке и ноге.Постао је просјак.Често се срећем са инвалидима наших ратова и на нашим улицама.Неки од њих седе у својим колицима,бледи,препричавају своје приче.Међу њима је доста младих људи који никад више неће стати на своје ноге,живети нормалан живот,трчати,бавити се спортом...Пред очима ми се често појављује лик војника без руке код семафора на уласку у Београд.Торбица му је окачена око врата,проси,моли за новац,за хлеб који не може да једе својим рукама.Мислим да држава и друштво заборављају на те људе и да не сме бити једина надокнада за живот мисао „све ће то народ позлатити”.Лично верујем да ће „све то Бог наплатити”,а мени неће бити тешко да свакоме од њих кажем „добар дан” са осмехом.

Нина Николић VIII-1

Мали принц

Читајући „Малог принца”,чини ми се да сам пронашао одговоре на многа питања која су ме мучила.Почећу од једног једноставног закључка-одрасли су чудна створења.То је једна велика истина.увек су незадовољни и нервозни.Стално нешто исправљају,а нарочито нас децу.Трче,јуре,немају лепу реч,времена за љубав...Волео бих да могу да их посаветујем да прочитају „Малог принца”,јер можда би их он натерао да се мало зауставе и дођу до закључка да се све само срцем добро види.

Срђан Цапик VII-1

Кмет Симан на великом мегдану

Свидела ми се прича о кмету Симану.Нигде боја и оружја,нигде крви и смрти,а мегдан је пред нама.Боре се речима Србин Симан и Турчин Ибрага.Ибрага дошао по своје шљиве.Симан,који слуги своју слободу и слободу свог народа,први пут дочекује Турчина лежећи.Осећа се слободно.Са Турчином се игра.Даје му до знања да оно по шта је дошао није није његово.Свидело ми се кад је Симан говорио у име читавог српског народа.Као и Симану и мени је било жао што је Турчин отишао и што је прекинут мегдан речима у којем је,чини ми се,Симан био победник.Не знам како се завршила прича,али надам се да је Симан и даље побеђивао.

Срђан Цапик VII-1

Марко Краљевић-народни јунак

Недавно сам учила о Марку Краљевићу.Он се мени свидео као јунак који је помагао сиротињи.Марко је био изузетно храбар.Никада није одбацио ниједну сиротицу јер је волео људе.Он је имао коња,Шарца,који је имао све његове особине.Народ је Марка заволео зато што им је требао заштитник,а он је био тај који их је штитио.Ја сам га заволела јер је помагао мојим прецима и зато што га је народ опевао као доброг,мудрог и јаког човека.Марко није хтео никоме да остави свог коња,поготово Турцима,јер таквог коња није нико други заслуживо.Краљевић Марко је,нажалост,преминуо,мада би сви волели да је и даље жив један тако велики јунак као што је био он.Читајући песме и приче о њему много сам га заволела,и он ће увек остати у мом срцу.Иако историја о њему пише лоше,ја не верујем у то.Ипак је народ праведнији судија.

Наташа Миловић VI-1

Једно моје „оправдање”

У досадашњем школовању имао сам многа оправдања.Сва она су била занимљива.Једно ми је добро остало у сећању.Пробудио сам се за школу као и обично и отишао у тоалет.Док сам се спремао за школу,сетио сам се да имамо контролни из енглеског,а ја баш нешто не волим енглески.Тада ми је пала на памет једна идеја.Позвао сам маму и рекао јој да ме јако боли зуб.Мама ме је брзо ухватила за руку и одмах повела зубару.Целим путем сам страховао да зубар не открије моју превару.Када смо стигли до амбуланте,прочитали смо да зубар не ради.Знао сам да сам се извукао и да ће оправдање упалити.Сутрадан сам отишао у школу.Наставница је тражила оправдање за мој изостанак.Рекао сам да ме болео зуб,ала неко из разреда је добацио да ме видео како се играм напољу.Било ми је страшно непријатно и на неки начин сам се кајао зато што нисам дошао у школу,а посебно што је моја превара откривена.

Небојша Мутлак V-1

„И ту мајка тврда срца била”

Песма,из које је овај стих,говори нам какав је бол мајке за својим синовима и мужем који су дали главу за отаџбину.Морала је због своје преостале породице да буде сталожена и тврда срца.И она је постала јунак као и њени синови.За отаџбину је дала не само главу,него што је још болније,своје љубљене.Читајући ову песму,кренуле су ми сузе на саму помисао колико је жена то доживело.На крају је видела гаврана,симбола несреће,како носи руку њеног сина и спушта јој је на крило.Заједно са снахом је препознала руку по бурми и тада њено „тврдо срце”препуче од бола.И мајка,као и њена деца,дала је и срце и главу за своју отаџбину.

Биљана Егељић VI-1

ФИЛМ

СУМРАК (TWILIGHT)

У средишту приче је млада Бела Свон, добровољно, а безвољно пристигла у кишовити Форкс, где започиње да живи са својим оцем. Већ првог дана у новој средини и у новој школи за око јој западају Каленови, чудновата и прилично изолована породица. Посебно јој је привлачан Едвард, најлепши и најграциознији међу њима. Невоља, међутим, настаје када и он опази њу... Тајна Каленових је исконска, но они су превазишли ограничења свога рода, јер своју жеђ задовољавају различитим животињским врстама. Постоје, међутим, и они други, који поштују традиционални начин исхране... Филм је рађен по књизи Стефани Мајер „Сумрак“, а тренутно се снима и наставак који је такође рађен по књизи Стефани Мајер „Млад месец“. Има четири књиге из ове саге и планирано је да све буду претворене у филмове.

Главни глумци: Kristen Stewart, Robert Pattinson, Cam Gigandet, Ashley Greene... Режија: Catherine Hardwicke

Иначе филм је на овој додели MTV награда освојио чак пет награда: за BEST MOVIE, BEST FEMALE PERFORMANCE (KRISTEN STEWART), BREAKTHROUGH PERFORMANCE (ROBERT PATTINSON), BEST KISS (KRISTEN STEWART I ROBERT PATTINSON), BEST FIGHT (ROBERT PATTINSON I CAM GIGANDET).

The place where I live

The place where I live is a village. It is called Sirig. It is in Vojvodina, in the north of Serbia, near the big city called Novi Sad.

Sirig is a small village. These days about 4000-5000 people live here. A lot of families work in Novi Sad. There is a church, called Sveti Vasilije Ostroski, in the center of the village. There is a small Primary School, three bus stops and many shops. There is not a supermarket. The main industries are agriculture and farming. There is one cinema in the center of the village.

I like to live here because it is quiet, but I would rather live somewhere else, maybe somewhere near the sea. My brother likes our village, but he will probably rather live in a big city.

Marina Mijatovic VII – 1

Muzika

Glasali ste za:

Naj izvođač:

Naj pesma:

1. Riblja čorba	1. Put beznadja
2. Beogradski sindikat	2. Izgubljeni snovi
3. Toše Proeski	3. Dobro znam
4. Frenki	4. Niko ne može da zna
5. Bad Religion	5. Soba za tugu

Put beznadja

Ritam nereda

Gotovo je, skupilo se,
Uzdržavaš se da ne pukneš
I kazaćeš svima dosta je,
Da dosta je.
Dugo su te vodili slepci,
Dugo su lutali, pričali,
Zatvarali oči, prespavali noći,
Sad kasno je.

I doći će dan kada ćeš sam
Krenuti putem beznadja
Želeći da kao nikad do sad
Pobediš sam.

I doći će dan kada ćeš sam
Krenuti putem beznadja
Želeći da kao nikad do sad
Pobediš sam.

Vežali te ,koristili
Svašta su s tobom radili,
Izmenili dušu, prodali
I vredjali.

I ostaješ sam kažeš da znaš
Ja više neću sa vama,
Dosta je bilo laganja,
Ja idem sam.

I doći će dan kada ćeš sam
Krenuti putem beznadja
Želeći da kao nikad do sad
Pobediš sam.

Radmila Šumarunić i Isidora Ćirić 6-2

SPORT U NAŠOJ ŠKOLI

Učenici naše škole su učesnici u mnogobrojnim sportskim takmičenjima. Nastavnik Zoran Budać je taj koji uči naše sportiste, i on im je pomogao da postignu dobre rezultate. Muška ekipa je u odbojci postigla veliki uspeh. Na opštinskom takmičenju u Temerinu su osvojili 1. mesto i odmah posle toga su na okružnom takmičenju u Novom Sadu osvojili 3.mesto. Svi su bili oduševljeni njihovim uspehom. Oni su bili ponosni, kao i njihov nastavnik. Bio je organizovan prevoz do Novog Sada za učenike koji su išli da bodre našu mušku ekipu.. Ali ne zaboravimo našu žensku ekipu koja je isto bila dobra. Naše odbojkašice su na takmičenju u Temerinu osvojile treće mesto. Volimo da se takmičimo u raznoraznim sportovima, što se i pokazalo kada su naše devojčice išle na takmičenje iz malog fudbala. Osvojile su treće mesto i to je bilo odlično iskustvo. Održavaju se i sportske aktivnostigde igramo naš odabrani sport i uvežbavamo ga što bolje možemo. Devojčice se uglavnom odluče za odbojku, a muška populacija za fudbal.. Trebali bi da se zahvalimo našem nastavniku koji ulaže veliki trud i što veruje da mi možemo, možda ne onoliko koliko on očekuje. Svi učenici su podjednaki u sportu, neki se ipak malo više ističu, a neki manje, ali treba svima pružiti priliku da pokažu šta znaju. Ponekad se na sportski dan održavaju takmičenja u raznim sportovima, i tamo svako pokaže šta ume i zna. Dešava se da se i nastavnici odluče da igraju neke sportove i pokažu šta oni znaju.

Gordana Ćurčić VII-2

ПЕСМА О МАЈЦИ

Очи које стално
над децом бдију.
И кад се играју
и кад снију.
Очи смеђе као из бајке
то су очи моје мајке!

Руке меке као вата
мазе ме, чувају
као да сам од злата.
Мајка ме чува, мајка ме пази,
од срца ме рукама мази.

МИРЈАНА НИКОЛИЋ V - 2

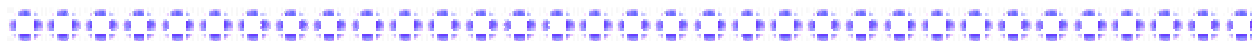
СРЕЋА

Срећа није бол,
страх, а ни туга.
Она је осмех
што стоји крај животног пута.

Застани крај њега,
размисли бар мало,
да ли је теби
и до тога стало?

И кад схватиш шта
истина је права,
видећеш да срећа
ипак није мала.

Нада Шведић V – 2

ЉУБАВ

Љубав није болна рана,
већ најлепша светлост дана!

Љубав није књига нека,
већ најлепша радост света!

Љубав се не крије, нити се лаже!
већ се искрено у лице каже!

Љубав су радост и срећа
и најлепша младост, дечија!

Љубав је птица у лету
и најлепши сок у цвету!

Љубав је као шарени цвет
и њу воли цео свет!

ДРАГАНА ЦВИЈИЋ V – 2

ФОТОГРАФСКИ ЗАПИСИ СА ЕКСКУРЗИЈЕ

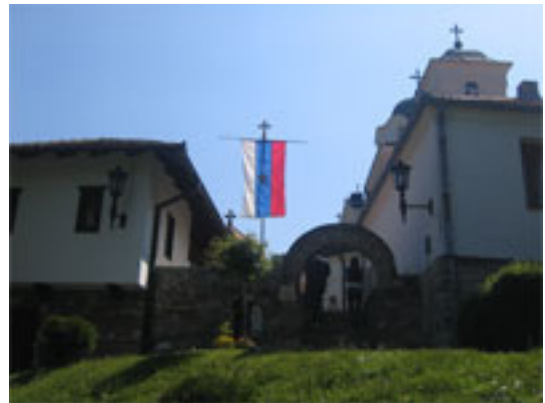
Тршић

Наши наставници

У аутобусу

Улаз у манастир Каона

Стара школа у Бранковини

Ваљда смо сви на окупу

ЕКСКУРЗИЈА V-VI

Био је петак, петнаести мај. Пети и шести разреди су ишли на екскурзију у Шабац, Тршић, Манастир Троношу и Бању Ковиљачу.

Сви смо били узбуђени пред полазак. Када смо кренули свима је било лакше. Аутобус нам се највише свидео зато што је био климатизован, а и зато што је био много удобан за путовање. Било нас је много. Наставници су се мењали на седиштима зато што није било места за све. Неки наставници су седели, а неки обилазили ученике.

Када смо стигли у Шабац, стали смо испред музеја. Наш водич нас је водио на спрат музеја. Тамо је био човек који нас је чекао. Онда нам је причао о разним личностима. Иза њега је стајала једна огромна слика са познатим личностима. Били су ту Вук Стефановић Караџић, Јован Цвијић... Када је човек завршио говор, кренули смо у разгледање музеја. Неки су фотографисали, а неки само посматрали.

Када смо све завршили у музеју, пошли смо у Тршић. Путовали смо око пола сата. Чим смо дошли у Тршић, добили смо карте и посетили Вукову кућу и помоћне објекте. У Вуковој кући биле су две просторије. Једна је где је Вук спавао, а друга у којој је он радио. У соби где је спавао на столу била је једна огромна свеска у коју су се сви потписали. Када смо изашли из Вукове куће, посетили смо помоћне објекте. У једном објекту била је столица са 3 ноге, звана треножац. У другом објекту је била просторија звана младеначка соба, а у трећем објекту је било Вуково оруђе за рад. У Тршићу, на сваких 10 метара била је по једна Вукова изрека и поред мали поточић који само жубори и тече. Имали смо времена и да се играмо и да се прошетамо. Када смо се изиграли, путовали смо у манастир Троношу.

Тамо је било јако лепо. Посетили смо и чесму *ДЕВЕТ ЈУГОВИЊА*. Они су је саградили јер су мислили да је та вода лековита. Затим смо ишли у Бању Ковиљачу. Ту смо имали пуно времена за играње. Играли смо одбојку. Неки су шетали, а неки су седели. Када нам је одбојка досадила, вијали смо веверицу, али нам је побегла.

Када смо већ били у Новом Саду сви смо рекли да може и сутра оваква иста екскурзија, на истом месту и у исто време. Пошто смо стигли у Сириг, сви смо пошли кући јер смо били ознојани и журили смо под туш.

ДРАГАНА КИСИН 5 - 1
ИВАНА ТРБОЈЕВИЋ 5 - 1

Опраштамо се

Мили моји, пишем ово, рука ми дрхти, од туге и бола, што се растајемо након осам дугих година које су, иако су биле дуге, мени брзо протекле јер сам их проводио с најбољим друговима и наставницима, који ће ми заувек бити урезани у срцу по свему лепом.

У ових осам година било је и туге и плача, али је било и много више оних лепих и веселих тренутака, а ја ћу се потрудити да само оне лепе памтим. Никада вас нећу заборавити, екскурзије, несташлуке појединих ученика, изласке и све остале лепе и веселе договштине које су нас везивале ових протеклих осам година.

За неколико дана доћи ће и тај тренутак, тренутак растанка када ће нам се животни путеви раставити и свако ће отићи на своју страну. Више никада неће бити као пре, и то боли. Сада тек разумем оно што одрасли кажу „Најлепше је доба проведено у основној школи”.

Милан Кнежевић 8 - 1